

Dopis předsedy a místopředsedy České biskupské konference lékařům a zdravotníkům

Vážení lékaři, záchranáři, ošetřovatelé a zdravotníci,

s velkou vděčností se na Vás obracíme na prahu velikonočních svátků.

Vy jste nyní těmi, kdo bojují proti nemoci a pro zdraví, proti smrti a pro život. Není možné právě v této době neuvažovat o určitých paralelách, které se nám nabízejí při pohledu na život Ježíše Krista, jehož závěr pozemského života, smrt a vzkříšení si v těchto dnech intenzivněji připomínáme.

Pašijové drama, které nacházíme v evangeliích, je plné nejrůznějších postav a charakterů. Mezi nimi pochopitelně vyniká postava Ježíše, který se obětuje za spásu – záchranu světa, a to až k smrti. Nacházíme zde ale mnoho dalších menších postav, které sice v pašijích nezabírají velký prostor, ale které jsou přesto důležité. Určitě mezi ně patří Šimon z Kyrény, člověk, který šel unavený z práce, ale najednou se mu změnil život, protože byl požádán o něco neslýchaného – aby nesl za již příliš slabého Ježíše kříž. Z tehdejšího hlediska to bylo namáhavé, a především velmi ponižující. Z odstupu se ale tato jeho služba jeví vlastně jako velká čest. Dále se Ježíš při své křížové cestě setkává se ženami, které s ním mají soucit. Chtějí jej obdarovat, ale najednou zjišťují, že jsou obdarovány. Ani Pilátova žena není postavou nevýznamnou. Vzkazuje svému muži, aby měl odvalu a neodsuzoval toho, který je spravedlivý. Ke všem těmto epizodám z evangelií patří i ty, které nenajdeme v Bibli, ale připomínáme si je tradičně při starobylé pobožnosti křížové cesty, jako je Veronika podávající Ježíši roušku nebo letmé, ale přece velmi povzbuzující setkání Syna s Matkou. Tyto minipříběhy ukazují na to, že i když hlavní postavou dramatu je trpící a umírající Ježíš, láskyplná péče prokazovaná s veškerou erudicí stejně jako s empatií a odvážným nasazením, přece jen velmi významně mění podobu tohoto příběhu.

Milí zdravotníci, Vy jste hrdiny dnešních dnů! Pracujete s nesmírným nasazením a dáváte při tom všanc své síly, svou bezpečnost, své zdraví, a možná i život. Vážíme si Vaší práce, která dávno přestala být prací a ukázala se být službou a děkujeme Vám za ni.

Události Velikonoc nekončí Ježíšovou smrtí, ale jeho zmrtvýchvstáním. Není to jen prodloužení života, je to jeho zcela nová kvalita. On nám ukázal, že smrt nemá poslední slovo. Stvrdil, že člověk je víc než zdravý duch ve zdravém těle, ale že je osobou, která si za jakýchkoli okolností zaslouží úctu. Zmrtvýchvstalý Ježíš je nositelem naděje. Nikoli naděje, která umírá poslední, ale naděje, která neumírá. Vy jste nyní rovněž naší nadějí. Na Vás se upínají naše oči a Vám se s důvěrou svěřujeme do rukou. Tato důvěra je velmi konkrétní, když nyní ošetřujete také jednoho z nás, biskupa Karla Herbstu.

Přejeme Vám, aby tato důvěra, kterou do Vás vkládáme, byla pro Vás především zdrojem radosti a smysluplnosti Vašeho poslání. Možná si někdy připadáte tváří v tvář situaci, které čelíte, bezmocní. Tehdy si, prosím, připomeňte osvobozující pravdu, že lékař léčí, ale Bůh uzdravuje.

Drazí lékaři a zdravotníci, přijměte od nás spolu s poděkováním a příslibem modlitby za Vás také požehnání. Bůh Vás posiluj!

Jménem českých a moravských biskupů

*Kardinál Dominik Duka, předseda ČBK
Mons. Jan Graubner, místopředseda ČBK*

6. dubna 2020